

[Poul Dalsager.]

svække den nationale indflydelse. Man kunne måske tænke sig, at et fremtidigt ønske om at realisere den omtalte styrkelse af Parlamentet kunne imødekommes ved, at Parlamentet behandlede forslag fra Kommissionen, før de gik i Rådet, eventuelt ændrede disse, måske oven i købet kunne stoppe dem. Man kunne måske også tænke sig, at man i den regel, der findes om et mistillidsvotum fra Parlamentet til Kommissionen, ændrede to tredjedels reglen til den almindelige parlamentariske regel om almindeligt flertal. Man kunne måske forestille sig, at beslutninger i henhold til den tidligere omtalte artikel 235 i Romtraktaten skulle forelægges Parlamentet til endelig godkendelse. Vedlrapporten, som har behandlet Parlamentets stilling, omtaler en række andre ting, som man kunne tage op til overvejelse, f. eks. det såkaldt suspensive veto som en mulighed.

En ændring i traktaterne ville sikkert under alle omstændigheder være nødvendig for at ændre den i det store og hele konsultative status, som Parlamentet har, og derfor anser jeg ikke ændringer for at være umiddelbart forestående.

I øvrigt er jeg enig i den opfattelse, at vi som nye medlemmer af EF har behov for at gøre vore egne erfaringer vedrørende institutionernes virke, før vi tager endelig stilling til ændringer, og at vi har mulighed for også at ændre opfattelse hen ad vejen på grund af de erfaringer, vi vil komme til at gøre.

Beslutninger på topmødet om, som der står, at leve op til udviklingslandenes forventninger er i overensstemmelse med socialdemokratiets ønsker. Vi vil med interesse deltage i arbejdet for at skabe en u-landspolitik i Fællesskaberne efter de retningslinjer, der er aftalt herfor. Jeg peger på ønsket om at stabilisere markedet for u-landenes råvarer, fremme væksten i deres eksportmuligheder, forbedringer af de generelle toldpræferenceordninger, forhøjelse og forbedring af den statslige finansielle bistand. Det er i øvrigt socialdemokratiets opfattelse, at u-

landsbistand stadig væk fortrinsvis bør være et nationalt anliggende, men vi vil stræbe imod, at de fordele, der ligger i, at hele EF-området åbnes for u-landenes varer på fordelagtigst mulig måde, virkeliggøres. Det er vel til syvende og sidst her, den virkelige u-landsbistand ligger.

Socialdemokratiet vil arbejde for, at alle u-lande stilles lige, og en sådan ligestilling vil være ikke mindst til gavn for de mindst udviklede lande.

Overvejelserne om, hvorledes folketingets placering i markedspolitikken skal være, er ikke tilendebragt. Markedsudvalget, hvis placering heller ikke er endeligt fastlagt, har drøftet problemet ved flere lejligheder og har forelagt det for præsidiet, som stadig væk overvejer sagen. Jeg tror, det er hele udvalgets opfattelse, at vi ønsker at blive delagtiggjort i regeringens planer, ligesom vi ønsker ministrenes referat af møder, hvori de har deltaget. Muligvis skal flere udvalg inddrages i dette arbejde, særlig når det drejer sig om spørgsmål, der naturligt kan henføres til et af folketingets faste udvalg. Vi mener under alle omstændigheder, at vi må bestræbe os på, at folketinget orienteres om og er med i arbejdet, og det er mit ønske, at alle her i tinget vil arbejde positivt med på de løsninger, som vi skal finde.

Der er sagt i debatten forud for afstemningen, at vi er et lille land og vor indflydelse vil blive derefter, altså meget lille. Jeg har aldrig delt denne lidt opgivende opfattelse. Men selvfølgelig, hvis vi nu, da afgørelsen er truffet, bruger vore kræfter på stadig at debattere denne afgørelse i stedet for at gå i gang med de mange arbejdsopgaver, der ligger foran os, bruger kræfterne på det forgangne i stedet for det kommende, kan opfattelsen naturligvis i nogen grad komme til at gælde. Derfor opfordrer socialdemokratiet til samarbejde om disse problemer og den politik, vi skal føre, uanset hvilken holdning man har haft til medlemskab. Der er brug for alle partier og alle medlemmer her i tinget, idet der er opgaver nok at tage fat på.